

ZBYNĚK SEKAL – Z TEXTŮ

To je to, že některé věci se v určitých okolnostech nedají povědět jinak než sprostě. Dají se opsat, dají se případně i zamlčet, ale když se o nich musí mluvit a když je třeba je nazvat přímo, pak to musí být sprosté, ať už samy patří mezi věci, které jsou sprosté nebo se za sprosté pokládají, anebo ne.

MICHAIL KOLESOV – ČAS PŘIŠEL ZA TEBOU

Jsem sněžný muž / na černém asfaltu / za černé noci.

XAVIER GALMICHE – METAFYZICKÝ KURNÍK

Její nepřiliš příjemný vzhled vzbuzuje úctu: znetvořená slepice nosí svou ošklivost docela statečně, jako stálé znamení někdejší kalvárie. Okázalostí, s níž ji vystavuje, coby zvíře nevrle a permanentně v defenzivě, také prokazuje důstojnost v neštěstí. Ví to? Ví, že to vše chápu?

PETR JINDRA – GIOTTŮV UKŘIŽOVANÝ

Průzračná záře obetkávající údy Ukřižovaného současně klesá jemnými přechody do hlubokých stínů hmoty. Také Dante v okamžiku zářivé vize zahanbeně klopi víčka k zemi.

GÉZA CSÁTH – Z DENÍKŮ

A tak jsem si jednoho krásného dne před odpolední vizitou vstříkl z phiol nachystaných tam pro případ nouze *jeden centigram*. Hned poté jsem zvracel a vzápětí mě opanovala mocná vlna euphorie.

JAROMÍR KUČERA – INTERVIEW

To není fatalismus: dá se něco dělat. Jsou zde ovšem ve hře daleko vyšší síly, než které může ovlivnit člověk.

JAN VEVERA – PREZIDENT, SOUDCE A OTÁZKA VINY

V armádě nejde jen o to přesně střílet, hodit granát či umět tiše nebo naopak spektakulárně ublížit protivníkovi, jak si diváci akčních filmů často myslí. Nejdůležitější je podřídit se rozkazu, i když to někdy znamená riziko smrti pro sebe i řadu nevinných.

PAVLA PEČINKOVÁ – TEIGE JAKO MEMENTO

Tak jakýpak je to názorový systém?

MAREK VAJCHR – ARS MORIENDI

Ke slovu zvláštního druhu nakonec lidská pomíjivost dovádí i ty, kdo se její imperativ urputně snažili nebrat na vědomí.